

Đấng Christ, Mục Đích Của Luật Pháp

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Rô-ma 5:12-21; Rô-ma 6:15-23; Rô-ma 7:13-25; Rô-ma 9:30–10:4; Ga-la-ti 3:19-24*

Câu Gốc: “**Vì Đấng Christ là sự cuối cùng của luật pháp, đấng xưng mọi kẻ tin là công bình**” (Rô-ma 10:4).

Một tạp chí nổi tiếng có nguyên một trang quảng cáo với hàng đầu, “Sống Bất Tử!(Chúng tôi không nói giỡn)” Thật ra họ nói giỡn. Vì tờ quảng cáo tiếp tục, “Bạn có thể bắt đầu một lịch sử vĩnh cửu. Thế nào? Tặng quà nhân danh bạn. Hãy liên lạc với chúng ta để nhận một quyển sách nhỏ miễn phí.”

Các văn sĩ, tư tưởng gia, triết gia, và lãnh đạo tôn giáo bây giờ và trong quá khứ đều tranh đấu với câu hỏi về sự chết và sự chết đem lại ý nghĩa gì cho đời sống chúng ta. Vậy, tờ quảng cáo là cách thông minh để giúp người ta đối phó với thời gian giới hạn trên đất.

Nhưng trong cả Tân Ước, chúng ta đã được dạy là chỉ có một cách để được sự sống đời đời. Đó là bởi đức tin nơi Đức Chúa Giê-su chứ không bởi sự giữ luật pháp. Nhưng Chúa muốn chúng ta giữ luật pháp. Giữ luật pháp không chống lại với ân điển. Thay vào đó, chúng ta giữ luật pháp vì đã nhận được ân điển.

Tuần này, chúng ta tiếp tục nghiên cứu về luật pháp và ân điển.

Nơi Nào Tội Lỗi Đã Gia Thêm

Hãy đọc Giăng 8:1-11. Các câu này dạy chúng ta gì về Đức Chúa Giê-su và những người hạ cấp trong xã hội?

Luật pháp chỉ cho biết tội lỗi. Nhưng luật pháp không có quyền lực để cứu chúng ta. Luật pháp cho chúng ta thấy nhu cầu cần Đức Chúa Giê-su, giải pháp duy nhất cho tội lỗi.

Hãy đọc Rô-ma 5:12-21. Những câu này giải nghĩa sứ điệp của Đức Chúa Trời thế nào? Xin chú ý những câu này nói về sự liên hệ giữa tội lỗi và sự chết. Nhiều lần tội lỗi và sự chết có liên hệ mật thiết với nhau. Vì tội lỗi là phạm luật pháp Đức Chúa Trời, và điều đó dẫn đến sự chết.

Bây giờ, xin đọc Rô-ma 5:20. Khi luật pháp “đã xen vào,” hầu cho tội lỗi gia thêm. Đó là vì luật pháp chỉ cho biết tội lỗi. Kết quả của tội lỗi là sự chết. Nhưng Phao-lô nói, “Nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điển lại càng dư dật hơn nữa.” Nói cách khác, dù tội lỗi xấu xa đến đâu, ân điển của Đức Chúa Trời thì quá đủ cho những người bởi đức tin chấp nhận các lời hứa của Ngài.

1 Giăng 3:4 trong *King James* được dịch là “tội lỗi tức là trái luật pháp.” Vì ảnh hưởng của bản dịch này, nhiều người giới hạn tội lỗi chỉ vì phạm Mười Điều răn. Nhưng dịch đúng hơn là, “Tội lỗi là không có luật pháp (*anomia*). Bất cứ điều gì chống lại các nguyên tắc của Đức Chúa Trời là tội lỗi. Mười Điều răn chưa được bày tỏ khi A-đam ăn trái cấm. Nhưng A-đam không làm theo một mạng lệnh của Đức Chúa Trời (Sáng thế Ký 2:17). Kết quả là ông đã phạm tội. Qua tội của A-đam, sự rửa sả phải chết đã ảnh hưởng tới tất cả loài người trên đất (Rô-ma 5:12, 17, 21).

A-đam đã bất trung. Nhưng Đức Chúa Giê-su trung tín giữ luật pháp Đức Chúa Trời. Điều này dẫn chúng ta đến hy vọng được sống đời đời. Đức Chúa Giê-su bị cám dỗ, nhưng Ngài không hề phạm tội (Hê-bơ-rơ 4:15). Trong Rô-ma, Phao-lô khen ngợi sự vâng lời trọn vẹn của Đức Chúa Giê-su, dẫn đến sự sống đời đời (Rô-ma 5:18-21) cho những người chấp nhận điều đó. Là A-đam Thứ Hai, Đức Chúa Giê-su giữ luật pháp hoàn hảo và hủy diệt sự rửa sả của sự chết. Sự công bình của Ngài bây giờ thuộc về những người tin. Mọi người bị “lên án” phải chết vì thừa hưởng tội đầu tiên của A-đam. Nhưng bây giờ họ nhận được sự sống bởi chấp nhận sự công bình của A-đam thứ Hai, Đức Chúa Giê-su.

Luật Pháp Và Ân Điển

Thật không dễ cho Cơ Đốc nhân để hiểu giữ luật pháp vẫn cần cho một người được cứu chỉ bởi ân điển mà thôi. Nếu một Cơ Đốc nhân nhận được sự công bình chỉ bởi chấp nhận Đức Chúa Giê-su, tại sao vẫn cần giữ luật pháp? Câu hỏi này cho chúng ta cơ hội để nói về điều quan trọng: Đức Chúa Trời không bao giờ dự định là luật pháp sẽ cứu chúng ta. Trách nhiệm của luật pháp (sau sự Sa ngã của A-đam và Ê-va) là chỉ cho biết tội lỗi. Nhưng Thập tự giá không bỏ đi nhu cầu cần vâng giữ luật pháp Đức Chúa Trời. Cũng vậy, một người được tha thứ vì lái xe quá tốc độ không thể tiếp tục phạm luật đó.

Theo Rô-ma 6:12 và Rô-ma 6:15-23, sống một đời sống ân điển nghĩa là gì? Xin đọc Rô-ma 6:12, 15, 17.

Ân điển và luật pháp không chống đối nhau, không từ bỏ nhau. Thay vào đó, ân điển và luật pháp liên hệ mật thiết với nhau. *Luật pháp* không thể cứu chúng ta, nhưng luật pháp cho biết tại sao chúng ta cần *ân điển*. Ân điển không chống đối luật pháp nhưng chống đối sự chết. Nan đề không phải là luật pháp nhưng chúng ta phải chết đời đời vì vi phạm luật pháp.

Phao-lô cảnh cáo Cơ Đốc nhân đừng ân điển như một sự biện hộ cho tội lỗi (Rô-ma 6:12, 15). Vì thế, ông khuyên Cơ Đốc nhân đừng phạm tội. Nói cách khác, Phao-lô nói với họ: Hãy giữ luật pháp và các điều răn! “Phao-lô luôn luôn tôn trọng luật pháp Đức Chúa Trời. Ông cho thấy luật pháp không có quyền lực để cứu người ta khỏi hình phạt của sự không vâng lời. Những người phạm luật phải ăn năn và hạ mình trước Đức Chúa Trời vì họ đã phạm luật của Ngài. Và họ cũng phải tin nơi huyết của Đấng Christ là con đường duy nhất để nhận được sự tha thứ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 393.

Tại sao rất dễ rơi vào cái bẫy nghĩ rằng chúng ta không phải giữ luật pháp vì luật pháp không cứu được chúng ta?

Khốn Nạn Cho Tôi

Xin đọc Rô-ma 7:13-25. Chúng ta hiểu thế nào những câu này? Có phải Phao-lô nói về một người chưa trở lại đạo trước khi chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Cứu Chúa mình? Hay có phải đây là kinh nghiệm của một người đã trở lại đạo và chấp nhận Đấng Christ? Bạn có lý do nào cho câu trả lời của mình?

Nếu bạn không biết chắc Phao-lô nói về ai ở đây, bạn không phải là người duy nhất. Các tư tưởng gia Kinh Thánh cũng suy nghĩ về câu hỏi này trong nhiều trăm năm qua. Người được miêu tả ở đây là một người yêu thích luật pháp Đức Chúa Trời nhưng vẫn còn làm nô lệ cho tội lỗi. *The SDA Bible Commentary* nói, “Mục đích của Phao-lô trong những câu này là giải nghĩa sự liên hệ giữa luật pháp, phúc âm và con người đã ý thức cuộc chiến đấu chống lại tội lỗi khó như thế nào. Sứ điệp của Phao-lô là, “Luật pháp có thể cho thấy cuộc chiến đấu khó khăn, nhưng chỉ có phúc âm của Đức Chúa Giê-su mới có thể đem lại sự chiến thắng và giải cứu.” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 554.

Dù nghĩ những câu này nghĩa là gì, chúng ta phải luôn luôn nhớ rằng một người tranh đấu với tội lỗi vẫn có thể lựa chọn đúng. Nếu điều này không đúng, thì tất cả những lời hứa về quyền lực trên tội lỗi sẽ vô nghĩa. Cũng vậy, như Ma-thi-ơ 5 cho thấy, tội lỗi thường bắt đầu trước khi có hành động. Kết quả là một người phạm luật pháp chỉ bởi nghĩ đến điều tội lỗi. Nhưng, như Rô-ma 7 giải nghĩa, một người có thể bất lực, nhưng không tuyệt vọng. Vì đối với một người sống trong Thánh Linh, thì luật pháp nhắc nhở họ là sự tự do không phạm tội đến qua Đức Chúa Giê-su (Rô-ma 7:24 – Rô-ma 8:2).

Xin đọc lại các câu cho ngày hôm nay. Bằng những cách nào những câu này miêu tả kinh nghiệm của bạn với Chúa? Mặc dù bạn tranh đấu, làm thế nào bạn kinh nghiệm niềm hy vọng mà Phao-lô viết ở đây?

Mục Đích Của Luật Pháp

Đề tài cho bài học tuần này đến từ Rô-ma 10:4 – “Đấng Christ là sự cuối cùng của luật pháp.” Nhiều người được dạy để nghĩ tiêu cực về luật pháp. Họ tự động giải nghĩa câu này là, “Đấng Christ làm cho luật pháp không còn hiệu lực.” Nhưng nghĩ như vậy là đi ngược lại nhiều câu khác trong sách Rô-ma và những phần khác của Tân Ước hỗ trợ tư tưởng là luật pháp vẫn còn hiệu lực.

Xin đọc Rô-ma 9:30–Rô-ma 10:4. Phao-lô giải nghĩa thế nào về sự cứu rỗi bởi đức tin chứ không phải bởi sự giữ luật pháp?

Như với phần còn lại của bức thư Rô-ma, mục đích của Phao-lô trong những câu này cho thấy nguồn lực đúng của sự công bình. Luật pháp cho thấy sự công bình là gì. Nhưng luật pháp thì bất lực để làm cho người ta công bình. Vì thế, Phao-lô cho thấy sự mâu thuẫn để giúp giải nghĩa luật pháp cho chúng ta biết sự thánh là gì, nhưng giữ luật pháp không thể làm cho chúng ta nên thánh. Những nước (người Ngoại – không phải Do Thái) không giữ luật pháp để được sự công bình thì đã nhận được sự công bình. Nhưng dân Do Thái giữ luật pháp cách nghiêm ngặt, thì không nhận được. Phao-lô không phân rẽ người Do Thái khỏi sự công bình. Đồng thời, ông không nói rằng mỗi người không phải Do Thái là công bình. Ông chỉ muốn nói luật pháp không đem lại sự công bình cho tội nhân, dù người đó là Do Thái hay người Ngoại.

Luật pháp thì tốt lành, nhưng không đủ tốt để cứu người. Thay vì làm một người nên công bình, luật pháp chỉ cho người đó thấy tội lỗi. Luật pháp cho thấy rõ ràng hơn nhu cầu cần sự công bình. Đó là lý do tại sao Phao-lô miêu tả Đấng Christ là “sự cuối cùng” của luật pháp. Chúa không chấm dứt luật pháp, nhưng Ngài là “mục đích”, là trung tâm điểm của luật pháp. Luật pháp dẫn người ta đến với Đấng Christ để được sự cứu rỗi. Luật pháp nhắc nhở tất cả Cơ Đốc nhân rằng Đấng Christ là sự công bình của chúng ta (Rô-ma 10:4).

Những người giữ luật pháp cách nghiêm ngặt thì luôn luôn bị nguy hiểm về duy luật, là cố gắng để được “sự công bình riêng.” Khi chúng ta cố gắng giữ luật pháp Đức Chúa Trời, làm thế nào chúng ta phải cẩn thận để không rơi vào cái bẫy rất khéo léo này?

Người Giám Hộ

Tiếp theo sách Rô-ma, Phao-lô nói cẩn thận trong sách Ga-la-ti rằng mục đích của luật pháp là chỉ cho biết tội lỗi và luật pháp không làm cho người ta nên công bình (Ga-la-ti 3:19, 21).

Xin đọc Ga-la-ti 3:23, 24. Phao-lô dùng các thí dụ nào để miêu tả mục đích của luật pháp? Những thí dụ này có ý nghĩa gì? Tùy theo bản dịch, luật pháp được hình dung trong câu 24 như là “thầy giáo.” Theo tiếng Hy Lạp có nghĩa là một người nô lệ hay một người giám hộ cho con trai của ông chủ giàu có. Trách nhiệm của người đó là dạy cho cậu ấm học sự tự chủ. Người giám hộ có thể là một nô lệ, nhưng đã được giao cho quyền sửa trị và dùng kỷ luật đối với con của chủ, ngay cả việc dùng roi vọt. Khi người con tới tuổi trưởng thành thì người giám hộ không còn quyền đó nữa.

Nếu luật pháp là người giám hộ, bạn nghĩ mục đích của luật pháp đối với người đã được sự cứu trong Đấng Christ là gì?

Người giám hộ không còn quyền trên người con trưởng thành. Nhưng những bài học mà người con đã học sẽ giúp anh ta làm các quyết định khôn ngoan. Cũng vậy, Cơ Đốc nhân phải kiểm soát các hành động của mình để theo đúng các nguyên tắc của luật pháp.

Thêm vào vai trò của người giám hộ, luật pháp cũng như người chăm sóc, bảo vệ những người tin cho tới khi “đức tin” đến (Ga-la-ti 3:23). Ở đây, một lần nữa, chúng ta hiểu rằng Đấng Christ là “sự cuối cùng,” là mục tiêu của luật pháp. Phao-lô nói rất rõ ràng luật pháp đem chúng ta đến với Đấng Christ, để “chúng ta có thể được xưng công bình bởi đức tin” (câu 2).

Xin đọc kỹ Ga-la-ti 3:21. Câu này nói gì để có thể chấm dứt vĩnh viễn tư tưởng là chúng ta có thể được cứu bởi sự giữ luật pháp. Tại sao điều này là một tin mừng?

Nghiên Cứu Bồ Túc:

“Luật pháp chỉ cho biết tội lỗi, và khiến chúng ta cảm thấy cần Đấng Cứu Thế. Sau đó, luật pháp giúp chúng ta chạy đến Ngài để được sự tha thứ và hòa thuận bởi sự buồn rầu vì tội lỗi và đức tin của chúng ta đối với Đức Chúa Giê-su. . . .

“Chúng ta phải nghĩ đến Mười Điều răn là tích cực chứ không tiêu cực. Đó là vì luật pháp là sự bảo đảm khiến Cơ Đốc nhân thấy vui mừng khi vâng lời Đức Chúa Trời. Khi tiếp nhận trong Đấng Christ, luật pháp khiến chúng ta trong sạch. Qua Ngài, luật pháp xây dựng trong chúng ta một bản tính sẽ đem lại niềm vui cho chúng ta trong cõi đời đời. Đối với những Cơ Đốc nhân vâng lời, luật pháp là bức tường bảo vệ. Chúng ta thấy trong luật pháp sự nhân từ của Đức Chúa Trời. Khi chỉ cho loài người những nguyên tắc không thay đổi của sự công bình, Đức Chúa Trời đã bao phủ họ khỏi sự gian ác mà kết quả là do sự vi phạm luật pháp Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*. quyển 1, tr. 234, 235.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong lớp, hãy nói về niềm hy vọng tuyệt vời trong Ga-la-ti 3:21. Phúc âm ân điển trình bày rất rõ ràng ở đó thế nào? Tại sao câu này là “thuốc” trị cho sự duy luật?
- 2 Tất cả những người tự xưng là con Đức Chúa Trời cần sống đời thánh thiện. Nhiều Cơ Đốc nhân nói về nhu cầu để đạt “sự trọn vẹn” nếu chúng ta muốn vào nước Đức Chúa Trời. Thật không may, nhiều người tin vào lý thuyết này nghĩ rằng việc lành của một người có thể cứu được họ. Nhưng họ lựa chọn không chú ý tới sự kiện là bản chất tội lỗi của con người có thật. Loài người thừa hưởng gia tài tội lỗi từ tổ tiên của họ và phải đối phó với những cám dỗ mỗi ngày. Nhưng điều nghiêm trọng hơn là sự nản chí đến với những người chỉ ngó vào mình và coi họ làm được gì cho sự cứu rỗi của họ. Với sự thánh khiết và luật pháp của Đức Chúa Trời, ai trong chúng ta có thể đạt tới được? Vậy, chúng ta phải cẩn thận thế nào để không bị vướng vào những sự dạy dỗ sai lầm sẽ dẫn chúng ta đi xa sự công bình của Đấng Christ đang bao phủ chúng ta?
- 3 Mục tiêu của luật pháp là gì?